

Sygn. akt II Cz 908/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 września 2015 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy II Wydział Cywilny Odwoławczy
w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Aleksandra Żurawska

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2015 r. w Świdnicy

na posiedzeniu niejawnym

zażalenia wnioskodawcy (...) Bank S.A. we W. na postanowienie Sądu Rejonowego w Kłodzku z dnia 12 czerwca 2015 r., sygn. akt I Co 1235/15, w sprawie przy udziale H. L.

o ponowne wydanie tytułu wykonawczego

p o s t a n a w i a:

oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy zważył. Zażalenie podlegało oddaleniu. Zasadą jest, że sąd wydaje wierzycielowi tylko jeden tytuł wykonawczy, który podlega wykonaniu, jednakże, zgodnie z treścią art. 794 kpc, w razie jego zaginięcia lub zniszczenia wierzyciel może wystąpić o wydanie ponownego tytułu wykonawczego, co następuje na mocy postanowienia sądu. W postępowaniu tym sąd bada, czy nastąpiła utrata tytułu i kończy się ona postanowieniem odmownym, jeśli wyjdzie na jaw, że tytuł istnieje. Jeżeli zaś sąd ustali, iż nastąpiła utrata tytułu, to wówczas wydaje postanowienie uwzględniające wnioski. Należy zaznaczyć, że samo tylko powołanie się wierzyciela na fakt utraty tytułu wykonawczego jest niewystarczające. Wykazanie utraty tytułu wykonawczego, stanowiącej podstawę wniosku o ponowne jego wydanie, spoczywa na wierzycielu, z tego bowiem faktu wierzyciel wywodzi swe uprawnienie do ponownego uzyskania, w zamian utraconego, tytułu wykonawczego /art. 6 kc /. Zgodzić się należy ze skarżącym, że przepis ten nie zawiera żadnych ograniczeń dowodowych, a w szczególności nie nakłada na wierzyciela obowiązku przedstawienia dokumentu stwierdzającego utratę tytułu. Z powyższych względów, wniosek wierzyciela o ponowne wydanie tytułu wykonawczego zamiast utraconego, podlega rozpoznaniu na rozprawie, co stanowi wymóg szczególny dla tego postępowania, gdyż w postępowaniu klauzulowym sąd rozpoznaje sprawę na posiedzeniu niejawnym / art. 766 kpc /.

Zażalenie jest jednak niezasadne ze względu na trafnie wskazany przez Sąd pierwszej instancji brak legitymacji po stronie wnioskodawcy i już tylko z tej przyczyny wniosek podlegał oddaleniu. Zbędnym zatem było odnoszenie się do kwestii wykazania samej utraty tytułu. Istotą problemu zaistniałego w sprawie jest ocena, czy wobec połączenia spółek na podstawie art. 492 § 1 pkt 1 ksh, bank przejmujący, bez ówczesnego uzyskania tytułu wykonawczego na swoją rzecz, jest uprawniony do składania wniosku o wydanie tytułu w miejsce utraconego. Na tak postawione pytanie, w ocenie Sądu Okręgowego, należy udzielić odpowiedzi negatywnej, gdyż w przeciwnym razie to de facto na organie prowadzącym postępowanie egzekucyjne / Komorniku / spoczywałaby kontrola uprawnień wierzyciela, co stałoby w sprzeczności z treścią art. 804 kpc i art. 825 pkt 3 kpc, zgodnie z treścią których organ egzekucyjny nie jest uprawniony do badania zasadności i wymagalności obowiązku objętego tytułem wykonawczym, a w razie oczywistej sprzeczności z treścią tytułu wykonawczego / a zatem gdy egzekucja ma być prowadzona na rzecz innego podmiotu, aniżeli w nim wskazanego /, umarza on postępowanie. Podstawową zasadą, ustanowioną w art. 788 kpc, jest to, że za każdym razem w razie przejścia uprawnienia lub obowiązku na inną osobę po powstaniu tytułu egzekucyjnego, lub w toku sprawy przed jego wydaniem, sąd nadaje klauzulę wykonalności na rzecz lub przeciwko tej osobie,

gdy przejście to będzie wykazane dokumentem urzędowym lub prywatnym z podpisem urzędowo poświadczonym. Odstępstwa od tej reguły wymagają wyraźnej podstawy prawnej przyznającej organowi egzekucyjnemu samodzielną kompetencję do ustalania zmiany osoby wierzyciela lub dłużnika. Przepisem takim jest np. art. 819¹ § 2 kpc, nie mający jednak zastosowania w rozpoznawanej sprawie. Podobnie nie zawierają takiego wyjątku przepisy ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe / tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r., poz. 128 /, regulujące jedynie możliwość prowadzenia egzekucji przeciwko osobie trzeciej, gdy przejmie ona dług wynikający z czynności bankowej, które uniemożliwiają kontynuowanie egzekucji przed uzyskaniem przez banku przejmującego klauzuli wykonalności na zasadach ogólnych / art. 98 ust. 1 ww. ustawy; wyrok SA w Warszawie z 17.11.2014 r., I ACa 709/14, wyd./el. Lex nr 1621237 /. Analogiczny pogląd został wyrażony przez Sąd Najwyższy, który stwierdził, że jeżeli po wszczęciu egzekucji, której podstawą jest bankowy tytuł egzekucyjny zaopatrzonej w klauzulę wykonalności, doszło do połączenia banków przez przeniesienie całego majątku banku przejmowanego na bank przejmujący, na podstawie art. 124 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Prawo bankowe w związku z art. 492 § 1 pkt 1 ksh sąd nadaje klauzulę wykonalności na rzecz banku przejmującego, na zasadzie art. 788 § 1 kpc / zob. uchwałę i uzasadnienie SN z 26.06.2014 r., III CZP 46/14, wyd./el. Lex nr 1477412 /. Konkludując oraz przenosząc zatem powyższe rozważania na kanwę niniejszej sprawy, należy zauważyć, że wnioskodawca prawidłowość swojej argumentacji błędnie upatruje jedynie w treści samego art. 492 § 1 pkt 1 ksh, który może stanowić, co najwyżej materialnoprawną podstawę należycie uzasadnionego wniosku o nadanie klauzuli na jego rzecz, a dopiero następnie, gdy takim orzeczeniem wykaże, że uprawnienie wynikające z tytułu egzekucyjnego przeszło na jego rzecz, będzie mógł złożyć wniosek w trybie art. 794 kpc.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy, na podstawie art. 386 § 1 kpc w związku z art. 397 § 2 zd. 1 kpc i art. 398 kpc, orzekł jak w postanowieniu.